

सम्पादकीय

आचारसंहितामा बाँध्न कठिन

आजामी फागुन २९ गते हुने प्रतिनिधिसभा सदस्य निर्वाचन नजिकिँदै गर्दा चुनावी प्रचारप्रसारले तिब्रता पाएको छ । निर्वाचन आयोगले निर्वाचनलाई स्वच्छ, निष्पक्ष, पारदर्शी तथा विश्वसनीय बनाउन गत माघ ५ गतेबाट निर्वाचन आचारसंहिता-२०८२ लागू गरेको छ । निर्वाचन आयोगले प्रचारप्रसारलाई मर्यादित बनाएर अडकिलो हुन नदिन प्रचारप्रसार गर्ने समय पनि १५ दिनमात्र तोकेको छ । आयोगले आजामी फागुन ४ गतेदेखि मात्र औपचारिक रूपमा प्रचारप्रसारको समयतालिका निर्धारण गरेको भए पनि राजनीतिक दल तथा उम्मेदवारहरू निर्वाचन प्रचारप्रसारमा जुटिसकेका छन् । गत माघ ६ गते उम्मेदवारको मनोनयनसँगै अनौपचारिक प्रचारप्रसार सुरु भइसकेको छ । उम्मेदवारहरू दलबलसहित मतदाताको घरघरमा पुगिरहेका छन् ।

निर्वाचन प्रचारप्रसारको समय सुरु नभएकाले दलहरूले औपचारिकरूपमा न्याली, जुलुश, आमसभा, कोणसभाजस्ता कार्यक्रम नगरे पनि मतदाता भेटघाटको नाममा सामूहिक भेला भने गरिरहेका छन् । घरदैलोको क्रममा ठूला-साना समूह हिँड्नुले गर्दा सामान्य न्याली तथा जुलुशजस्तै बन्ने गरेको छ । आचारसंहिताले प्रचारप्रसारमा तडकतडक हुन नदिने कुराहरूमा बन्देज लगाए पनि प्रचारप्रसार सुरु नहुँदै आचारसंहिता उल्लंघन भएको भन्दै आयोगमा थुप्रै उजुरी परिरहेका छन् । चुनावी जातिविधि तिब्र बन्दै जाँदा र आचारसंहिता उल्लंघनका घटना बढ्दै जाँदा आयोगले राजनीतिक दल, दलका नेता, कार्यकर्ता, उम्मेदवार, सञ्चार माध्यमका साथै अन्य सरोकारवालाहरूलाई आचारसंहितामा बाँध्न सकिरहेको छैन ।

मकवानपुर जिल्लामा पनि केही उम्मेदवार तथा राजनीतिक दलहरूले निर्वाचन आचारसंहिता उल्लंघन गरिरहेको भन्दै कारबाही गरिने चेतावनी दिइएको छ । जिल्लाको मुख्य निर्वाचन अधिकृतको कार्यालयले आइतबार सर्वपक्षीय बैठक गरेर अबका दिनमा निर्वाचन आचारसंहिता उल्लंघन भएको पाइए कारबाही गर्ने चेतावनी दिइएको हो । मकवानपुरका मुख्य निर्वाचन अधिकृत, प्रदेश निर्वाचन कार्यालय हेटौँडाका प्रमुख, मकवानपुरका प्रमुख जिल्ला अधिकारी, सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी धर्म निर्वचन आचारसंहिता अनुगमन अधिकृतलगायतले निर्वाचन आचारसंहिता उल्लंघन नगर्न राजनीतिक दल तथा उम्मेदवारलाई आज्ञा गरेका हुन् । उम्मेदवारहरूले आचारसंहिता उल्लंघन गर्दै सार्वजनिक स्थलमा दलको कण्डा राखेको, सरकारी सवारी साधनको प्रयोग भएको, तोकिएको समयबाहेक पनि निर्वाचनको प्रचारप्रसार भइरहेको बताइएको छ । सार्वजनिक सवारीमा प्रचारप्रसारको सामग्री प्रयोग गरेको तथा प्रचारप्रसारमा दलको कण्डा वा निर्वाचन चिह्न अंकित टिसेट, भेस्ट तथा क्यापहरू प्रयोग भइरहेको भन्दै सचेत गराइएको छ । प्रचारप्रसारमा विद्यालय तथा बालबालिकाको प्रयोग गरिएको, सामाजिक सञ्जालको दुरुप्रयोग गरेको, टोलेपिछे सम्पर्क कार्यालय खोली तोकिएको १० वटाभन्दा बढी कण्डा तथा ब्यानरहरू राख्ने काम गरिएको पाइएको भन्दै यस्ता कामहरू नगर्न चेतावनी दिइएको हो ।

निर्वाचन आचारसंहिता उल्लंघन गर्ने उम्मेदवारहरूलाई घटनाको प्रकृति हेरेर एक लाखसम्म जरिवाना गर्नुका साथै उम्मेदवारी रद्द गरिने तथा निर्वाचन कसुरमा अन्य कारबाहीसमेत गर्न सकिने व्यवस्था छ । अहिले निर्वाचन प्रचारप्रसार नगरेर घरदैलोमात्र गर्न पाउने समयमा पनि आचारसंहितामा बाँध्न कठिन भइरहेकाले फागुन ४ गतेबाट सुरु हुने प्रचारप्रसारको समयमा जटिल समस्या पर्नसक्ने आशंका गरिएको छ । निर्वाचन आयोग र मातहतका कार्यालयका साथै स्थानीय प्रशासन तथा सुरक्षा निकायले निर्वाचन आचारसंहिता पालना गर्न आज्ञा गरिँदा पनि आचारसंहिताको पालना हुन नसक्दा निर्वाचनको सहज वातावरण बनाउन नसकिने हो कि भन्ने आशंका भइरहेको छ । पर्याप्त र प्रभावकारी अनुगमन गर्दै आचारसंहिता उल्लंघन गर्नेलाई कारबाही नगर्ने भने आचारसंहितामा बाँध्न कठिन हुने निश्चित छ ।

समृद्ध नेपालका लागि उपभोक्ता अधिकार

डॉ. माधव तिमल्सिना

राज्यको केन्द्रबिन्दुमा नागरिक हुन्छन् र प्रत्येक नागरिक अनिवार्य रूपमा उपभोक्ता हुन्छन् । नेपालको संविधानको धारा ४४ ले प्रत्येक उपभोक्तालाई गुणस्तरीय वस्तु तथा सेवा प्राप्त गर्ने हक र कमसल वस्तु वा सेवाबाट क्षति पुगेका व्यक्तिलाई कानून बमोजिम क्षतिपूर्ति पाउने हकलाई मौलिक हकका रूपमा सुनिश्चित गरेको छ । तर, व्यवहारमा नेपाली उपभोक्ताहरू अझै पनि महँगो, मिसावट, कृत्रिम अभाव, कार्टेलिङ र सिन्डिकेटको चपेटामा छन् । राजनीतिक दलहरूले निर्वाचनका समयमा जारी गर्ने घोषणापत्रहरू केवल सत्तामा पुग्ने भन्दाभन्दा नभई जनतासँग गरिने विकास र सुशासनका प्रतिबद्धता हुन् । त्यसैले उपभोक्ता अधिकार संरक्षण र प्रवर्द्धनलाई आगामी राजनीतिक कार्यदिशाको अभिन्न अंग बनाउनु अनिवार्य छ ।

उपभोक्ता अधिकारको वर्तमान अवस्था र चुनौती

नेपालको बजार अहिले पनि पारदर्शी र प्रतिस्पर्धी हुन सकेको छैन । खाद्यान्नमा मिसावट, औषधिमा कालोबजारी, पेट्रोलियम पदार्थमा हुने पटक-पटकको मूल्यवृद्धि, खाद्यवस्तुहरूमा हुने अस्वाभाविक र कृत्रिम मूल्यवृद्धि, अभाव र सार्वजनिक यातायातमा हुने असुविधाले उपभोक्ता सधैं प्रताडित छन् । बजार अनुगमन केवल कुनै सैद्धान्तिक निकायको निर्देशन, सञ्चारमाध्यममा आउने समाचारको प्रभाव, अधिकारकर्मीहरूको आवाज र वार्षिक लक्ष्य पूरा गर्नमात्र हुने गरेको छ । कानुनी रूपमा उपभोक्ता अदालत गठन गर्ने प्रावधानपछि उपत्यका मुकाम रहने गरी करिब एक वर्ष अगाडि काठमाडौँमा स्थापना भए तापनि त्यसको प्रभावकारी जनअपेक्षा अनुरूप कामकारवाही हिलो हुँदा अन्य स्थानमा स्थापनामा ढिला हुनुले उपभोक्ताले न्याय पाउने ढोका थुनिएको महसुस हुन्छ ।

यस्तो अवस्थामा राजनीतिक दलहरूले आफ्नो घोषणापत्र मार्फत स्पष्ट नीतिगत व्यवस्था र कार्यान्वयनको खाका प्रस्तुत

गर्नु आवश्यक छ । व्यापार व्यवसायमा आवद्ध व्यक्तिहरूको राजनीतिक संलग्नता र संरक्षणले उपभोक्ता अधिकार कुण्ठित भएकाले त्यस्ता व्यक्ति वा समूहलाई सदस्यता नदिने र दिएको भए पनि खारेज गर्ने प्रतिबद्धता आवश्यक छ ।

घोषणापत्रमा समावेश गरिनुपर्ने मुख्य नीतिगत व्यवस्था उपभोक्ता अदालत स्थापना र सुदृढीकरण

उपभोक्ता संरक्षण ऐन २०७५ मा उपभोक्ता अदालत गठन गर्ने व्यवस्था छ । राजनीतिक दलहरूले आफ्नो घोषणापत्रमा 'प्रत्येक प्रदेशमा कम्तीमा एक र क्रमशः सबै जिल्लामा उपभोक्ता अदालत विस्तार गर्ने' नीति लिनुपर्छ । यसले उपभोक्ताका उजुरीहरूको छिटो र छरितो सुनुवाइ सुनिश्चित गरी न्यायमा पहुँच पुऱ्याउने छ । जसबाट संविधानप्रदत्त मौलिक हक संरक्षण र प्रवर्द्धनमा सहयोग पुग्ने छ ।

स्वतन्त्र र शक्तिशाली उपभोक्ता अधिकार प्राधिकरण गठन

हालको वाणिज्य, आपूर्ति तथा उपभोक्ता संरक्षण विभागलाई थप शक्तिशाली र स्वायत्त बनाउँदै एक 'राष्ट्रिय उपभोक्ता संरक्षण प्राधिकरण' गठन गर्ने नीति लिनुपर्छ । यस्तो निकायले राजनीतिक हस्तक्षेपमुक्त भई बजार अनुगमन, गुणस्तर परीक्षण, कारबाही, प्रोत्साहन गर्ने प्रक्रिया अगाडि बढाई बजारमा हुने सबैखाले विभेद अन्त्य गर्दै उपभोक्ताको अनुहार हेरेर वस्तु र सेवाको मूल्य, गुणस्तर, नापतौल तोक्ने कामको अन्त्य गर्ने प्रतिबद्धता आवश्यक छ ।

तीन तहको सरकारबीच समन्वय र जिम्मेवारी बाँडफाँट

संघीयतामा बजार अनुगमनको मुख्य जिम्मेवारी स्थानीय तहलाई दिइएको छ । तर, प्राविधिक जनशक्ति र प्रयोगशाला अभावमा स्थानीय तह प्रभावहीन देखिएका छन् । राजनीतिक दलहरूले 'प्रत्येक पालिकामा गुणस्तर मापन प्रयोगशाला, खाद्य गुणस्तर प्रयोगशाला र क्षेत्रगत बजार निरीक्षक (खाद्य, औषधि, नापतौल, विउविजन, विषादी) व्यवस्था' गर्ने ठोस प्रतिबद्धता जनाउनुपर्छ ।

आपूर्ति श्रृङ्खलामा विचौलिया अन्त्य उत्पादक र उपभोक्ताबीच रहेका सात-आठ तहका विचौलियाका कारण किसानले उचित मूल्य नपाउने र उपभोक्ताले महँगोमा किन्नुपर्ने अवस्था छ । दलहरूले सहकारी मार्फत प्रत्यक्ष कृषि बजार सञ्चालन गर्ने र विचौलियाको संख्यालाई

कानुनी रूपमा सीमित गर्ने नीति अधि सानुपर्छ । बजार तह र अत्यावश्यक वस्तुहरूको समर्थन मूल्य तोक्ने प्रतिबद्धता जनाउनुपर्दछ ।

द्वितीय व्यापार नियमन

पछिल्लो समय अनलाइन सपिङ बढ्दो छ, तर यसमा ठगीका घटना पनि उतिकै छन् । डिजिटल बजारमा उपभोक्तालाई सुरक्षा दिन 'ई-कमर्स ऐन' ल्याउने र अनलाइनबाट किनिएका सामान फिर्ता गर्ने र रिफन्ड पाउने अधिकार कानुनी रूपमा अनिवार्य बनाउने नीति घोषणापत्रमा हुनुपर्छ ।

वैज्ञानिक मूल्य निर्धारण र पारदर्शिता

वस्तु तथा सेवाको लागत मूल्य र विक्री मूल्यबीचको अन्तरलाई पारदर्शी बनाउन 'वैज्ञानिक मूल्य निर्धारण पद्धति' लागू गरिनुपर्छ । अधिकतम खुद्रा मूल्य (एमआरपी) तोक्ने प्रक्रियामा सरकारको प्रभावकारी भूमिका रहने र विलासिताका वस्तु तथा अत्यावश्यक वस्तुको मूल्यमा वर्गीकरण गरी नियन्त्रण गर्ने नीति लिनुपर्छ ।

खाद्य सम्पन्नता र गुणस्तर परीक्षण

बजारमा पाइने तरकारी र फलफूलमा विषादीको मात्रा परीक्षण गर्ने संयन्त्रलाई सीमानाका र ठूला बजारमा अनिवार्य गर्ने प्रतिबद्धता हुनुपर्छ । 'स्वच्छ खाना, स्वस्थ नागरिक' को नारा साकार पार्न राष्ट्रिय खाद्य प्रयोगशालालाई अन्तर्राष्ट्रियस्तरको बनाउने र प्रत्येक खाद्यवस्तुमा अनिवार्य लेबलिङ (नेपाली भाषामा समेत) गर्ने व्यवस्था मिलाउनुपर्छ । जसका लागि आवश्यक पर्ने प्रविधि भित्र्याउने र आवश्यक प्राविधिक जनशक्ति व्यवस्था गर्ने प्रतिबद्धता जनाउनुपर्दछ ।

सिन्डिकेट, कार्टेलिङ र एकाधिकार पूर्ण अन्त्य

खाद्यान्न, यातायात, शिक्षा, स्वास्थ्य, निर्माण सामग्री लगायत क्षेत्रमा रहेको अधोपित सिन्डिकेटका कारण उपभोक्ता मारमा छन् । यस्ता एकाधिकारवादी समूहलाई कडा कारबाही गर्ने र बजारलाई पूर्णरूपमा स्वच्छ प्रतिस्पर्धी र उपभोक्तामैत्री वातावरण प्रोत्साहन गर्ने नीति दलहरूको प्राथमिकतामा पर्नुपर्छ ।

उपभोक्ता शिक्षा र चेतना अभिवृद्धि

'सचेत उपभोक्ता नै उत्तम रक्षक हो' भन्ने मान्यतासाथ विद्यालय शिक्षाको पाठ्यक्रममै उपभोक्ता अधिकारका विषय समावेश गर्ने नीति लिनुपर्छ । टोल-टोलमा उपभोक्ता सचेतना कार्यक्रम सञ्चालन

गर्न गैरसरकारी संस्थाहरूसँग सहकार्य गर्ने नीतिगत व्यवस्था हुनुपर्छ ।

सार्वजनिक सेवामा गुणस्तर प्रत्याभूति

विद्युत, खानेपानी, दूरसञ्चार र यातायात जस्ता सरकारी सेवा पनि उपभोक्ता अधिकारकै पाटो हुन् । यी सेवामा हुने ढिलासुस्ती र अनियमितता हटाउन 'क्षतिपूर्ति संहिताको नागरिक बडापत्र' लागू गर्ने प्रतिबद्धता दलहरूले गर्नुपर्छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धता र नेपालको भूमिका

नेपाल संयुक्त राष्ट्रसंघको सदस्य राष्ट्र भएको नाताले उसका निर्देशिकाका पालना गर्नु नेपालको अन्तर्राष्ट्रिय दायित्व हो । सार्क र विमस्टेक जस्ता क्षेत्रीय संगठनमा पनि उपभोक्ता संरक्षणका विषयमा साझा संयन्त्र बनाउन नेपालले नेतृत्वदायी भूमिका खेल्नुपर्छ । अन्तरदेशीय व्यापारमा हुने ठगी नियन्त्रण गर्न छिमेकी राष्ट्रहरूसँग सुपुर्दगी र सूचना आदानप्रदानको सन्धि गर्ने प्रतिबद्धता दलहरूले गर्नुपर्छ ।

निष्कर्ष

उपभोक्ता अधिकार संरक्षण कुनै दयाको विषय होइन, यो नागरिकको नैसर्गिक अधिकार हो । अन्तर्राष्ट्रिय असल अभ्यासहरूलाई आत्मसाथ गर्दै नेपालको सैद्धान्तिक व्यवस्थालाई व्यावहारिक रूपमा उतार्नु आजको आवश्यकता हो । राजनीतिक दलहरूले आफ्नो घोषणापत्रमा केवल अमूर्त सपनामात्र बाँड्ने होइन, बरु प्रत्येक नागरिकको भान्सा सुरक्षित बनाउने, बजार मर्यादित बनाउने र ठगी गर्नेलाई दण्डित गर्ने, राम्रा गर्नेहरूलाई पुरस्कृत गर्ने ठोस कार्ययोजना ल्याउनुपर्छ ।

जबसम्म उपभोक्ता सचेत हुँदैनन् र राज्य संयन्त्र बलियो हुँदैन, तबसम्म समृद्धिको नारा अधुरो रहन्छ । त्यसैले 'सचेत उपभोक्ता, मर्यादित बजार र जिम्मेवार राज्य' को अवधारणालाई मूलमन्त्र मानी नीतिगत र संरचनागत सुधारमा जानु नै आजको एकमात्र बाटो हो ।

घोषणापत्रमा लेखिएका शब्दहरू केवल चुनावी नारामा मात्र सीमित नभई सरकार बनेपछि कार्यान्वयनको कार्ययोजना समेत बन्नुपर्छ । सचेत मतदाताले अब दलहरूको घोषणापत्रमा भौतिक पूर्वाधार (बाटो, पुल) मात्र होइन, आफ्नो भान्सा र दैनिक जीवनसँग प्रत्यक्ष जोडिएको 'उपभोक्ता अधिकार' खोज्नुपर्ने बेला आएको छ । राज्यले उपभोक्तालाई संरक्षण गर्दा नै न्यायपूर्ण समाज निर्माण हुन्छ ।

(स्रोत: अनलाईनखबर)

महत्वपूर्ण फोन नम्बरहरू

जिल्ला प्रशासन कार्यालय ५२०४९५	चित्लाङ इलाका ६२१०००
जिल्ला प्रहरी कन्ट्रोल १००	वारुणा यन्त्र १०१
ट्राफिक प्रहरी १०३	बालबालिका खोजतलास केन्द्र १०४
बडा प्रहरी ५२०२९९	बाल हेल्पलाइन १०९८
पशुपतिनगर इलाका ५२०५९८	हेलो सरकार ११११
मनहरी इलाका ९८५५०९०१६१	नेपाल टेलिकम सोधपुछ १९७
भीमफेदी इलाका ६९१४६२	एम्बुलेन्स १०२
पालुङ इलाका ६२०४६७	नेपाल विद्युत प्राधिकरण गुनासो ११५०
फापरबारी इलाका ६२१९८०	

तपाईंको राशिफल

पं. ज्योतिष: तोयानाथ सुवेदी
ॐ तुलसी मेडिकल हल, हेटौँडा-८, कमाने
सम्पर्क: ९७४४०३८५५५

- मेष** : सामाजिक कार्यमा समय व्यतित होला ।
- वृष** : आवेग र रिसमा नियन्त्रण गर्दा राम्रो रहन्छ ।
- मिथुन** : व्यवसायका असजिला पक्षहरू निराकरण होला ।
- कर्कट** : कीर्ति र प्रतिष्ठा बढावा हुने समय छ ।
- सिंह** : आर्थिक र व्यवहारिक समस्याले सताउने छ ।
- कन्या** : मानसिक अस्थिरताको समय योका छ ।
- तुला** : नियमित कामधन्धामा असर पर्न सक्छ ।
- वृश्चिक** : लामो समयदेखि गुमेको धन हातपर्न सक्छ ।
- धनु** : आनन्दको पुनर्ताजगी हुने समय योका देखिन्छ ।
- मकर** : एकाग्रतामा कमी हुने समय योका छ ।
- कुम्भ** : सरकारी पक्षबाट लाभ प्राप्त हुने समय छ ।
- मीन** : परोपकारी कामबाट भाग्यवृद्धि हुने समय छ ।

साथी, सामाजिक सञ्जालको 'फ्रेंड'

भन्दा फरक आयम

पूजा सडा

साथी शब्द सुन्दा नै मनमा एक प्रकारको आत्मीयता र विश्वासको भावना जागृत हुन्छ । यो शब्द मात्र होइन, यो त जीवनको एक अमूल्य उपहार हो, जसले हाम्रो अस्तित्वलाई अर्थपूर्ण बनाउँछ । तर, वास्तवमा साथीको परिभाषा के हो ? यसलाई शब्दकोशीय अर्थमा मात्र सीमित गरेर बुझ्न सकिँदैन । साथी भनेको त्यो व्यक्ति हो, जसले निस्वार्थ भावले साथ दिन्छ, जसको उपस्थितिले जीवनका हरेक मोडमा हौसला मिल्छ र जसको साथले दुःखहरू हलुका हुन्छन् । यो नाता मानव जातिको सबैभन्दा मिठो, गहन र पवित्र सम्बन्ध

हो, जसमा स्वार्थको कुनै स्थान हुँदैन । अन्य नाताहरूमा कुनै न कुनै स्वार्थ मिसिएको हुन्छ- चाहे त्यो पारिवारिक होस् वा व्यावसायिक । तर, साथीत्व भनेको चोखो माया, सम्मान र समझदारीको आधारमा टिकेको हुन्छ ।

आजको एक्काइसौँ शताब्दीमा सामाजिक सञ्जालहरूको प्रभावले हाम्रो मनोवृत्ति परिवर्तन भएको छ । फेसबुक, इन्स्टाग्राम र टिकटक जस्ता प्लेटफर्महरूमा 'फ्रेंड' को संख्या बढाउने होडवाजी चल्छ, तर वास्तविक साथीत्वको गहिराइलाई हामीले भुल्दै गएका छौं । यहाँ हरेक कुरामा 'तँ भन्दा म के कम ?' भन्ने प्रतिस्पर्धा हुन्छ । लाइक, कमेन्ट र शेयरको यो लतले हामीलाई स्वार्थी बनाएको छ । यसले गर्दा, त्यो पवित्र साथीत्वको नातालाई पनि प्रश्नचिह्नमा राखेको छ ।

हामीले देखाउने माया र समर्थन प्रायः सतही हुन्छ, जसमा वास्तविक भावना हुँदैन । तर, साँचो साथी भनेको त्यो हो, जसले तपाईंको खुसीमा आफ्नो खुसी देख्छ र दुःखमा निस्वार्थ साथ दिन्छ । ऊ तपाईंको मनोभावना बुझ्छ,

तुरुन्त प्रतिक्रिया दिन्छ र जीवनका हरेक चुनौतीमा साथ उभिन्छ । यो नै साथीको मूलभूत परिभाषा हो- एक अर्काका लागि चट्टान जस्तो अडिग रहने, बिना कुनै अपेक्षाको माया गर्ने र विकासमा सहयोग गर्ने व्यक्ति ।

मैले आफ्नो जीवनमा यस्ता साथीहरूको अनुभव गरेको छु, जसले यो परिभाषालाई जीवन्त बनाएका छन् । स्कुले जीवनदेखि कलेज स्तरसम्मका साथीहरूको एउटा समूह छ, जसमा कोही नेपालमै छन् भने अधिकांश विदेशमा । भूगोलले हामीलाई टाढा बनाए पनि, हाम्रो हृदय एकै ठाउँमा जोडिएको छ । यो समूह आजको स्वार्थी समाजमा एक उदाहरणीय मोडेल हो, जसबाट हामीले गर्व गर्न सक्छौं ।

यदि कसैलाई कुनै समस्या पर्छ भने, त्यहाँ प्रश्नहरू हुँदैनन्- तुरुन्त समाधान खोजिन्छ । विचार-विमर्श गरेर उचित सल्लाह दिइन्छ, आर्थिक वा भावनात्मक सहयोग गरिन्छ । यो सम्बन्ध परिवार भन्दा पनि उच्च छ, किनकि यसमा विश्वास यति प्रगाढ छ कि कुनै पनि परिस्थितिमा टुट्दैन । हामी एक-अर्काका

लागि ढाल बनेर उभिन्छौं, जसले जीवनका तुफानहरूमा पनि अडिग रहन मद्दत गर्छ । यी साथीहरूले पारिवारिक वा कुल-कुटुम्बका स्वार्थी नाताहरूबाट आफूलाई टाढा राखेका छन् । उनीहरू एक-अर्काको सफलतामा खुसी हुन्छन्, जसमा ईर्ष्या हुँदैन । यदि कोही असफल हुन्छ भने, हौसला दिन्छन् र फेरि उठ्न प्रेरित गर्छन् । यो निस्वार्थ माया, सम्मान र व्यक्तित्व विकासको आधारमा टिकेको छ ।

उदाहरणका लागि, मेरो एक साथीले विदेशमा जाँगर गुमाएपछि हामी सबैले मिलेर उनलाई नयाँ अवसर खोजिदियौं । अर्को साथीको स्वास्थ्य समस्या हुँदा, हामीले भावनात्मक समर्थन मात्र होइन, उपचारका लागि सहयोग पनि जुटायौं । यस्ता घटनाहरूले प्रमाणित गर्छ कि साँचो साथीत्व भनेको केवल सँगै हिँड्ने वा बोल्ने मात्र होइन, आवश्यकतामा साथ उभिने र सही बाटो देखाउने हो । यसले गलतीहरू सुधारछ र जीवनलाई अझ राम्रो बनाउँछ ।

साथी शब्दमा नै यसको अर्थ लुकेको छ- 'साथ' दिने व्यक्ति । यो कपट, ईर्ष्या, ... बाँकी पृष्ठ २ मा

९६.७ प्रतिशत घरपरिवारमा विद्युत्, गण्डकीमा करिब शतप्रतिशत

काठमाडौं : नेपालका ९६.७ प्रतिशत घरपरिवारमा विद्युत् सेवा पुगेको छ। राष्ट्रिय तथ्यांक कार्यालयले सोमबार सार्वजनिक गरेको 'चौथो नेपाल बहुसूचक सर्वेक्षण २०८१/८२' ले यो तथ्यांक देखाएको हो।

जस अनुसार सबैभन्दा धेरै गण्डकी प्रदेशमा करिब शतप्रतिशत घरपरिवारमा विद्युत् सेवा पुगेको छ। गण्डकीमा ९९.५ प्रतिशत घरपरिवारमा विद्युत् सेवाको निरन्तर स्रोत उपलब्ध रहेको देखिएको छ।

सबैभन्दा कम भने कर्णाली प्रदेशमा छ। जहाँ ८०.८ प्रतिशत घरपरिवारमा मात्र विद्युत् सेवाको निरन्तर स्रोतमा पहुँच पुगेको सर्वेक्षणबाट देखिएको छ।

सहर र ग्रामीण भेगको तुलना गर्दा सहरमा ९८.२ प्रतिशत घरमा निरन्तर विद्युत् सेवा पुगेको देखिन्छ। ग्रामीण भेगमा यो दर ९३.७ प्रतिशत छ।

प्रदेश अनुसार कोशीमा ९७.२ प्रतिशत घरमा विद्युत् सेवा पुगेको छ। जहाँ शसहरी भेगमा ९८.८ प्रतिशत र ग्रामीण भेगमा ९७.२ प्रतिशत घरपरिवारमा विद्युत् सेवा पुगेको छ। मधेसमा ९८ प्रतिशत हाराहारी भेगमा

साथी, सामाजिक...

लोभ र कृविचारबाट मुक्त हुन्छ। मनदेखि मन जोडिएको यो नाता जीवनको अमूल्य धन हो। यसले हाम्रो दैनिकी सहज बनाउँछ, रमाइलो बनाउँछ र अर्थपूर्ण बनाउँछ। इतिहास हेर्दा पनि, महान व्यक्तित्वहरूका सफलतामा साथीहरूको भूमिका महत्वपूर्ण छ।

उदाहरणस्वरूप, महात्मा गान्धी र जवाहरलाल नेहरूको साथीत्वले भारतको स्वतन्त्रता आन्दोलनलाई बलियो बनायो। आधुनिक समयमा, स्टिभ जॉब्स र स्टिभ वॉज्नियाकको साथीत्वले एप्पल कम्पनी जन्मायो। यस्ता उदाहरणहरूले देखाउँछन् कि साँचो साथीले सपनाहरू साकार पार्न मद्दत गर्छ।

तर, आजको समाजमा यो नाता कति कमजोर भएको छ? सामाजिक सञ्जालहरूले 'फेक फ्रेंडशिप' को संस्कृति फैलाएका छन्, जसमा वास्तविकता हुँदैन। हामीले हजारौं 'फ्रेंड' थप्छौं, तर दुःखमा कोही पनि साथ दिँदैन। यसले गर्दा, युवा पुस्तामा एक्लोपन बढेको छ। अध्ययनहरूका अनुसार, विश्व स्वास्थ्य संगठनले पनि सामाजिक अलगावलाई एक महामारीको रूपमा चित्रित गरेको छ। यसलाई रोक्न, हामीले वास्तविक साथीत्वलाई महत्व दिनुपर्छ। यसका लागि, समझदारी, विश्वास र निस्वार्थ भावना आवश्यक छ। साथी छनोट गर्दा, उसको चरित्र हेर्नुपर्छ- ऊ तपाईंका लागि कति समर्पित छ? ऊ तपाईंको विकासमा सहयोग गर्छ, कि होइन?

साँचो साथीत्वले समाजलाई पनि मजबुत बनाउँछ। यदि हरेक व्यक्तिसँग यस्ता साथीहरू हुन्छन् भने, समाजमा सकारात्मक परिवर्तन आउँछ। यो नाता जाति, धर्म वा वर्गभन्दा माथि हुन्छ। मेरो अनुभवमा, मेरा साथीहरू विभिन्न पृष्ठभूमिबाट छन्- कोही हिन्दू, कोही बौद्ध, कोही क्रिश्चियन। तर, हाम्रो सम्बन्धमा कुनै भेदभाव हुँदैन। यसले मलाई सिकाएको छ कि साथीत्व भनेको विविधतामा एकता हो। यसले व्यक्तिगत रूपमा पनि विकास गर्छ- नयाँ विचारहरू आदान-प्रदान हुन्छ र जीवनको दृष्टिकोण फराकिलो हुन्छ।

अन्तमा, साथी भनेको जीवनको यात्रामा साथी यात्रु हो, जसले बोझ हलुका

बनाउँछ। अन्य सम्बन्धहरू प्रायः स्वार्थी समाज र संरचनाका उपज हुन्छन्, तर साथीत्व चोखो र शाश्वत हुन्छ। यसलाई जोगाउन, हामीले प्रयास गर्नुपर्छ- नियमित सम्पर्क, समझदारी र समर्थन दिएर। यदि तपाईंसँग यस्ता साथीहरू छन् भने, तिनलाई संरक्षण गर्नुहोस्। यदि छैनन् भने, खोज्नुहोस्। किनाकि, जीवनमा साथी बिना अधुरो छ। यो नाता नै हो, जसले हामीलाई मानव बनाउँछ र समाजलाई सुन्दर बनाउँछ। (स्रोत: अनलाईनखबर)

माइग्रेसन हराएको सूचना

श्री सेकेण्डरी स्कूल, गरुडा-५, महम्मदपुर रौतहटबाट २०८० सालमा (१०+२) तह उत्तीर्ण गरी राष्ट्रिय परीक्षा बोर्डबाट प्राप्त गरेको माइग्रेसन सर्टिफिकेट अंजली कुमारी यादव (रजिष्ट्रेशन नम्बर ७९२३२०५५०००६, सिम्बोल नम्बर २३२०५४३९) को मिति २०८२ साल पुष ३० गतेका दिन हेटौडा-२, मकवानपुर बहुमुखी क्याम्पसबाट बजार जाने क्रममा हराएको हुँदा कहिकतै देख्नु पाउनु हुने महानुभावले नजिकको प्रहरी कार्यालय वा तल उल्लेखित मोबाइल नम्बरमा सम्पर्क गरी उपलब्ध गराइदिनुहुन अनुरोध गरिन्छ।

सम्पर्क: ९७४६६६५४४८

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म : २००१ पुस २२ गते

स्वर्गारोहण : २०८२ माघ १९ गते

स्व. पिताम्बर थपलिया

यस विद्यालयकी शिक्षक कल्पना अधिकारीका पुजनीय ससुराबुवा पिताम्बर थपलियाको निधनको खबरले हामी मर्माहत भएका छौं। यस दुखद् घडीमा स्वर्गीय बुवाप्रति श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दछौं। साथै शोकसन्तप्त परिवारजनप्रति हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

प्रिन्सिपल

एवम् सिद्धार्थ शिशु सदन परिवार

हेटौडा-५, मकवानपुर

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म : २००१ पुस २२ गते

स्वर्गारोहण : २०८२ माघ १९ गते

स्व. पिताम्बर थपलिया

समृद्ध समाज राष्ट्रिय दैनिकको संस्थापक सदस्य भानुभक्त थपलियाका पुजनीय बुवा पिताम्बर थपलियाको निधनको खबरले हामी मर्माहत भएका छौं। यस दुखद् घडीमा स्वर्गीय बुवाप्रति श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दछौं। साथै शोकसन्तप्त परिवारजनप्रति हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

समृद्ध समाज राष्ट्रिय दैनिक परिवार

हेटौडा-४, मकवानपुर

इन्द्रसरोवर गाउँपालिका गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय

कुलेखानी, मकवानपुर
बागमती प्रदेश, नेपाल

प्रस्ताव आव्हानको सूचना

प्रथम पटक प्रकाशन मिति: २०८२/१०/२६

यस कार्यालयको आ.व. २०८२/०८३ को स्वीकृत वार्षिक कार्यक्रम अनुसार "प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण भएको सशर्त वित्तीय पशुपन्छी तथा मत्स्य विकास कार्यक्रम कार्यान्वयन कार्यविधि, २०८२" बमोजिम देहायका कार्यक्रमहरू साभेदारी गर्न ईच्छुक निजी फर्म, उद्यमी, समूह, सहकारी तथा कम्पनीहरूले यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले एककाइसौं (२१) औं दिनको कार्यालय समयभित्र यस कार्यालयमा प्रस्ताव दर्ता गर्नु हुन आव्हान गरीन्छ। साथै रित नपुगी वा म्याद नाघी प्राप्त प्रस्तावहरू छनौटमा समावेश नगरीने व्यवहोरा समेत जानकारी गराइन्छ।

क्र.सं.	कार्यक्रमको नाम	संख्या	अनुदान रकम लाखमा रु.	कार्यक्रम लागू हुने क्षेत्र	लगत साभेदार
१	बाखा प्रवर्द्धन कार्यक्रम	१	४	इन्द्रसरोवर गाउँपालिका	५०%

आवश्यक कागजातहरू:

- कार्यक्रममा सहभागिताको लागि सम्पर्क नम्बर सहितको निवेदन।
 - (नवीकरण सहित) संस्थाको हकमा दर्ता गरेको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी कर चुक्ता र कार्यक्रममा सहभागी हुने सदस्यहरूको नागरिकताको प्रतिलिपी।
 - संस्थाको स्थायी लेखा नम्बर (PAN) दर्ता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी र लेखा परीक्षण प्रतिवेदन।
 - कृषक समूह/सहकारीको हकमा बैठक निर्णय प्रतिलिपी, समूह/सहकारीले प्रस्ताव पेश गर्दा अनिवार्य रूपमा कृषक छनौट गरी कृषकको नाम र ठेगाना खुलाइएको विवरण।
 - प्रस्ताव अनुसारको लागत अनुमान। (प्रस्तावना)
 - सम्बन्धित वडा कार्यालयको सिफारिस पत्र।
 - दोहोरो अनुदान नलिएको स्वघोषणा पत्र।
- (निवेदन, संक्षिप्त कार्ययोजनाको ढाँचा तथा कार्यक्रम संचालन कार्यविधि WWW.dls.gov.np बाट डाउनलोड गर्न वा कार्यालयबाट प्राप्त गर्न सकिनेछ।)

थप जानकारीको लागि:

इन्द्रसरोवर गाउँपालिका पशु विकास शाखा वा सम्बन्धित वडा पशु प्राविधिकहरूसँग कार्यालय समयभित्र सम्पर्क गर्न सकिनेछ।
बोधार्थ:

१. इन्द्रसरोवर गाउँपालिका सबै वडा कार्यालयहरू (सूचना टाँस गरिदिनेको लागि अनुरोध)

